

sindikata suprotno sporazumu o reprezentativnosti, niti je tužitelj prije ovog postupka dobio na uvid dopis tuženika od 16. listopada 2018. sa podacima o broju članova sindikata, niti je tužitelju ikada prije, a prije predmetnog postupka, dan na uvid dopis Ministarstva rada i mirovinskog sustava od 25. rujna 2018. Ističe da na zadnjem sastanku na kojem je tužitelj bio prisutan, a na kojem se raspravljalo o izmjeni KU u dijelu o visini otpremnina, njihov se sindikat izjasnio da nije suglasan sa izmjenama KU, a koje bi umanjivale prava radnika a od tog trenutka su se narušili odnosi između predsjednika tužitelja i poslodavca i daljnja komunikacija vezana za Aneks KU, nije postojala, izuzev što je tužitelj dobio e-mail upućen od strane poslodavca, zz tužitelju se čini dan prije potpisivanja sporazuma, s upitom da li će predstavnik tužitelja doći potpisati Aneks KU, na koji se tužitelj očitovao da ne želi potpisati takav Aneks. Nadalje je iskazao da tek nakon što je potpisan Aneks KU poslodavac je pokrenuo organizacijske promjene odnosno preustroj upravnog dijela društva, u kojem je ukinuto 9 radnih mjesta isključivo direktora, voditelja službi i sl. Kasnije je tužitelj saznao, od radnika čija su radna mjesta ukinuta, da to nisu bili "ljudi predsjednika uprave" te su zbog toga morali otići, a oni kao Sindikat nisu ništa znali, sve dok im se jedan od njih nije obratio putem e-maila. Zz tužitelja navodi da u skladu sa reorganizacijom tuženika je svim radnicima koji su obuhvaćeni tom reorganizacijom ponuđen izmijenjeni ugovor o radu, ali koji ugovor im je znatno umanjivao njihova materijalna prava. Na te odluke o izmjenama tih ugovora o radu se tužitelj kao sindikat, protivio. Zz tužitelja navodi da tužitelj kao sindikat broj svojih članova utvrđuje temeljem evidencija tužitelja, no navodi da ne može sudu dostaviti broj članova na dan sklapanja Aneksa KU. Navodi da poslodavac može utvrditi broj članova temeljem podataka o uplatama članarine, no da ti brojevi nisu točni prema evidenciji tužitelja.

Iskaz svjedoka i stranaka, a obzirom da su isti u bitnom suglasni (iskazu u dijelu činjenica koje su svjedocima i strankama osobno poznate) ovaj sud smatra danim istinito i logično a obzirom na suglasnost takvih iskaza (koji su i u skladu s drugim provedenim dokazima) u istinitost tih iskaza ovaj sud nije sumnjao. Naime, svi saslušani potvrđuju da su pregovori oko sklapanja Aneksa KU vođeni upravo sa sindikatima koji su kao reprezentativni bili i utvrđeni Sporazumom, no u konačnici, a što svi saslušani potvrđuju, su takav Aneks potpisali samo Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH te Sindikat turizma i usluga Hrvatske, dok tužitelj kao stranka Sporazuma, nije niti prihvatio niti potpisao takav sporazum. Da sam tužitelj nije bio suglasan s Aneksom KU proizlazi i iz pisanog očitovanja tužitelja od 24. rujna 2018. upućenog tuženiku, a iz kojeg jasno proizlazi da tužitelj ni tada nije bio suglasan sa izmjenom čl. 58. KU.

Iskazi stranaka i svjedoka u dijelu u kojem isti daju vrijednosne stavove oko sadržaja Zakona o reprezentativnosti i mišljenje o tome koji su sindikati reprezentativni, ovaj sud nije posebno cijenio jer niti svjedoci niti saslušane stranke nisu niti pozvane niti ovlaštene za takvo tumačenje, već je sam sud, kao tijelo koje donosi odluku u predmetnom postupku, ovlašten na ocjenu spornog pravnog pitanja. Osim toga iz iskaza saslušanih svjedoka ali i stranaka, a koji su u tom dijelu suglasni, sud je utvrdio da niti jedan sindikat, tijekom pregovaranja oko sklapanja Aneksa KU nije dovodio u pitanje reprezentativnost predstavnika sindikata koji su sudjelovali u pregovorima, a preostali sindikati koji sud djelovali kod tuženika kao poslodavca, nisu sudjelovali u takvim pregovorima (iako su djelom prisustvovali istima, no ne aktivno, kako to proizlazi iz iskaza z.z. tužitelja).

Uvidom u Izvješće tuženika o broju članova Sindikata od 16. listopada 2018. utvrđeno je da iz podataka o broju radnika tuženika koji su učlanjeni u sindikate proizlazi da:

- Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama ima 203 člana
- Sindikat turizma i usluga Hrvatske-143 člana,
- Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH-101 člana
- Samostalni vojni sindikat 19 članova
- Republički sindikat radnika RH- 2 člana

- Hrvatski opći radnički sindikat - 1 člana.

U istim podacima je navedeno da ukupno 436 radnika su članovi sindikata, od tog broja 33 radnika su učlanjeni u dva Sindikata.

Svjedoci Kuhar i Benović potvrđuju da je upravo taj podatak dostavljen Sindikatu državnih i lokalnih službenika i namještenika RH te Sindikatu turizma i usluga Hrvatske prilikom pregovora oko sklapanja Aneksa KU, odnosno prije potpisivanja takvog Aneksa, te isti svjedoci i potvrđuju broj članova svojih sindikata a koji je naveden u podatku tuženika od 16. listopada 2018.

Da je broj članova sindikata takav, a kako je to navedeno u podatku tuženika od 16. listopada 2018. proizlazi i iz podatka Sindikata turizma i usluga Hrvatske od 19. studenog 2019. a u kojem isti navodi da je broj članova tog sindikata na dan 16. listopada 2018. iznosio 143 člana. Činjenica da tužitelj, iako pozvan, nije dostavio podatak koliko je bilo članova tog sindikata na dan 16. listopada 2018. (prilikom potpisivanja Aneksa KU) ne čini podatak tuženika od 16. listopada 2018. netočnim već suprotno tome potvrđuje činjenice koje su u njemu navedene, jer su iste potvrdili i svjedoci ali i podaci Sindikata turizma i usluga Hrvatske dok tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz a koji bi osporio takve podatke.

Uvidom u dopis Ministarstva rada i mirovinskog sudstava od 25. rujna 2018. upućenog tuženiku, utvrđeno je da se u istom, između ostalog, navodi da ukoliko tuženik želi pregovarati i izmjenama i dopunama sklopljenog KU, tada poslodavac mora činiti to sa pregovaračkim odborom koji čine predstavnici tri reprezentativna sindikata potpisnika važećeg kolektivnog ugovora. Nadalje se u istom dopisu navodi da reprezentativni sindikati koji su suglasni s izmjenama kolektivnog ugovora i spremni ga potpisati, moraju imati u svom članstvu više od pedeset posto radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika kod reprezentativnih sindikata. U dopisu Ministarstvo iznosi mišljenje da ukoliko samo dva od tri reprezentativna sindikata budu potpisnici izmjene i dopune kolektivnog ugovora, da će takve izmjene biti važeće ako ta dva sindikata imaju u svom članstvu više od pedeset posto ranika članova od ukupno organiziranih radnika kod sva tri reprezentativna sindikat.

Dakle, iako samo mišljenje Ministarstva ne obvezuje ovaj sud, ovaj sud ističe da iz navedenog mišljenja, suprotno isticanju tuženika, ne proizlazi da bi Ministarstvo tvrdilo da bi se reprezentativnost utvrđivala na drugi način osim na način koji je utvrđen samim Sporazumom. Naime i samo Ministarstvo iznosi mišljenje da smatra da bi izmjene i dopune kolektivnog ugovora bile važeće ukoliko od tri reprezentativna sindikata (ne ulazeći pritom na koji način se reprezentativnost utvrđuje) izmjene potpišu dva koji imaju više od 50% članova (od ukupnog broja reprezentativnih sindikata).

Zaključak o tome da niti Ministarstvo rada i mirovinskog sustava nije mišljenja da bi se reprezentativnost utvrđivala na drugi način osim temeljem Sporazuma, proizlazi i iz dopisa tog Ministarstva od 27. studenog 2018. upućenog Vladi RH a iz kojeg je vidljivo da se u istom navodi da prema evidenciji Ministarstva kod tuženika djeluju tri sindikata koji na temelju međusobnog pisanog sporazuma imaju status reprezentativnih sindikata te su ta tri sindikata početkom 2016. potpisala važeći KU. U istom dopisu se navodi da je spomenutim pisanim sporazumom utvrđen i broj članova svakog od sindikata i to Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama (dakle tužitelja) 244 članova, Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 107 člana i Sindikata turizma i usluga Hrvatske 77 člana. Nadalje se u dopisu navodi da obzirom da su Aneks KU potpisali Sindikati turizma i usluga i Sindikati državnih i lokalnih službenika i namještenika, da proizlazi da ti reprezentativni sindikati potpisnici u svom članstvu nemaju više od pedeset posto radnika članova od ukupno organiziranih radnika kod sva tri reprezentativna sindikata.

Nastavno, uvidom u dopis Ministarstva rada i mirovinskog sustava od 29. ožujka 2019. upućenog tužitelju utvrđeno je da prije sklapanja Aneksa KU nije sklopljen novi pisani sporazum o statusu reprezentativnih sindikata, niti je pred Povjerenstvom za utvrđivanje

reprezentativnosti pokrenut postupak utvrđivanja reprezentativnosti sindikata. U istom dopisu ponavljaju se navodi da obzirom na Sporazum, sindikati potpisnici Aneksa KU nisu, u vrijeme potpisivanja tog aneksa, imali više od 50 posto radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika kod sva tri reprezentativna sindikata.

Dakle, unatoč činjenici što iz podataka tuženika od 16. listopada 2018. proizlazi da u trenutku potpisivanja Aneksa KU su Sindikat turizma i usluga Hrvatske i Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH imali ukupno 244 člana, a tužitelj 203, (preostali sindikati su zajedno u tom trenutku imali ukupno 22 člana), takav podatak nije od utjecaja na utvrđivanje reprezentativnosti sindikata u smislu čl. 9. i 10. Zakona o reprezentativnosti, kao jedini ispravan način, a u konačnici onda niti na ovlaštenje na sklapanje takvog Aneksa KU, a smislenom primjenom čl. 193. ZR (a kojim čl. se upućuje na poseban propis u svezi toga tko može biti stranka KU, pa time i njegova Aneksa).

Naime, a kako je to vidljivo iz Sporazuma, a kojim je jedino moguće u skladu s odredbama čl. 7. st. 2. i 3. Zakona o reprezentativnosti, utvrditi reprezentativnost sindikata kako i broj članova tih sindikata (a koji je nastavno mjerodavan), a koji sporazum traje koliko i KU zbog kojeg je i sklopljen (čl. 10. st. 1. Zakona o reprezentativnosti), utvrđeno da od tri reprezentativna sindikata tužitelj je imao više od 50% članova (od tri reprezentativna sindikata) odnosno ukupno 244 člana dok su preostala dva zajedno imala u tom trenutku 184 člana, jasno je da su Aneks KU mogli sklopiti samo ukoliko je u takvom sklapanju sudjelovao i sam tužitelj. Ovdje sud ističe da tuženik nije dokazao da bi se Sporazum izmijenio ili da bi se na drugi način utvrdila reprezentativnost sindikata drugačije nego li je to utvrđeno Sporazumom.

Obzirom da je tijekom postupka utvrđeno da u sklapanju Aneksa KU (a odredbama kojeg se u nepovoljniji položaj stavljaju radnici s dužim stažem kod poslodavca) nije sudjelovao tužitelj, a što je suprotno čl. 10. st. 2. Zakona o reprezentativnosti, a u svezi čl. 193. ZR, ovaj sud smatra da je takav Aneks KU sklopljen protivno prisilnim propisima pa je ništetan (a samim time i nevažeći- pa tako i Županijski sud u Zagrebu u Gž R-425/13 od 16. travnja 2013.) temeljem čl. 322. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, dalje ZOO), u daljnjem tekstu: ZOO) pa je zahtjev tužitelja kao osnovan prihvatilo i odlučio je kao u izreci.

Stoga je odlučeno kao u izreci.

Unatoč činjenici što je tužitelj uspio svojim zahtjevom u cijelosti, tužitelju nije odmjerena trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 400,00 kn budući da takav trošak tužitelju nije niti nastao jer je tužitelj temeljem čl. 11. st. 1. toč. 19. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br:118/18: dalje ZOSP).

U Zagrebu 13. siječnja 2020.

Sudac:

Kristina Devčić Merzel, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 8 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem u 4 primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA

1. Tužitelju
2. Tuženiku po punomoćniku

Za točnost otpravka – ovlaštenu službenik:
Tamara Filipec

